

Jak jsi krásné, neviňátko

Mírně, něžně

Jak jsi krás-né, ne - vi - ňát-ko, vpro-střed bí - dy,
ne-bo-žát-ko! Před te-bú pa-dá-me, da-ry své sklá-
dá-me. Před te-bú pa-dá-me, da-ry své sklá-dá-me.

1 Jak jsi krásné, neviňátko,
vprostřed bídy, nebožátko!
Před tebu padáme,
dary své skládáme.	4 A co my ti nuzní dáme?
Darovati co nemáme;
my ti zadudáme,
písně zazpíváme!
2 Já ti nesu dvě kozičky
by zahřály tvé údičky
Já zas trochu mlíčka
by kvetly tvá líčka.	5 Pastuškové mu dudají,
zvuky dud se rozléhají;
slavně dudy dujú,
všeci prozpěvují.
3 Já ti nesu veselého beránka
ze stáda svého;
s ním si mžeš hráti,
libě žertovati.	6 Měj se dobře, Jezulátko,
prespanilé pacholátko!
S tebu sa lúčíme,
Bohu porúčíme.

Jak jsi krásné, neviňátko

Mírně, něžně

ruhig, innig

1

Jak jsi krásné,
neviňátko,
vprostřed bídy,
nebožátko!
Před tebou padáme,
dary své skládáme.

Wie bist du schön,
(du) unschuldiges Kindlein,
inmitten des Elends,
(du) armes Kindlein!
Vor dir fallen wir (hin),
unsere Gaben legen wir nieder.

2

Já ti nesu dvě kozičky (*dim.*),
by zahřály tvé údičky (*dim.*).
Já zas trochu mlíčka (*dim.*),
by kvetly tvá líčka (*dim.*).

Ich bringe dir zwei Felle,
sie sollen wärmen deine Glieder.
Ich [wieder] ein wenig Milch,
dass blühen mögen deine Wangen.

3

Já ti nesu veselého beránka
ze stáda svého;
s ním si můžeš hráti,
libě žertovati.

Ich bringe dir ein lustiges Lamm
aus meiner Herde;
mit ihm kannst du spielen,
anmutig scherzen.

4

A co my ti nuzní dáme?
Darovati co nemáme*;
my ti zadudáme,
písně zazpíváme!

Und was geben wir dir, (wir) Armen?
Wir haben nichts zu schenken;
wir spielen für dich Dudelsack,
Lieder singen wir!

5

Pastuškové (*dim.*) mu dudají,
zvuky dud se rozléhají;
slavně dudy dují,
všeci prozpěvují.

Die Hirten dudeln für ihn,
Dudelsackklänge erschallen;
feierlich spielen die Dudelsäcke,
alle singen (vor sich hin).

6

Měj se dobře, Jezulátko,
přespanilé pacholátko!
S tebou sa lúčíme,
Bohu porúčíme.

Gehab dich wohl, Jesulein,
holdseliges Knäblein!
Von dir verabschieden wir uns,
Gott befehlen wir (dich).

* ungewöhnliche Wortfolge um des Reimes willen. Normal wäre
Nemáme co darovati Wir haben nicht was zu schenken.

KH/MNA/ES 201101